

УДК 343.126.1:342.78

DOI 10.32782/cuj-2024-2-7

Митич Сергій Павлович

кандидат юридичних наук,
викладач кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ
ORCID: 0009-0004-4426-9543

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ, ЗМІНИ ЧИ СКАСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

У статті здійснено систематичний аналіз змін, що були внесені до кримінального процесуального законодавства від початку повномасштабного вторгнення держави-агресора на територію України. Основну увагу в дослідженні сконцентровано на всебічному аналізі розділу IX Кримінального процесуального кодексу України «Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного стану». У вищезазначеному розділі законодавець обґрунтовує підстави обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та його зміни або скасування.

Під час обґрунтування наукової позиції використано аналіз досліджень вітчизняних науковців та практиків у галузі кримінального процесу, які здійснювали систематизацію наукових положень стосовно досліджуваної теми в доктрині юридичних наук.

Автором обґрунтовано правозастосовні норми запобіжних заходів, оскільки для фахівців в галузі права є важливим керуватися в практичній діяльності глибокими теоретичними знаннями. Повно та всебічно досліджено нововведені зміни до чинного кримінального процесуального законодавства і встановлено можливості та особливості застосування таких змін на практиці.

На підставі проаналізованих наукових досліджень і судової практики, зроблений висновок, що деякі повноваження слідчого судді, як наприклад обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, делеговані керівнику органу прокуратури, який також наділений такими повноваженнями. Під час здійснення аналізу судової практики встановлено, що наявна проблема щодо порушення процедури звернення підозрюваного, обвинуваченого та його захисника з клопотанням про зміну чи скасування такого запобіжного заходу до слідчого судді, суду.

Крім того, в статті виокремлені й інші особливості тримання під вартою в умовах воєнного стану, а саме: можливість автоматичного продовження строку тримання під вартою в умовах воєнного стану, обрання виключно запобіжного заходу стосовно осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні окремих злочинів, можливість здійснення обрання такого запобіжного заходу у режимі відеоконференції.

Ключові слова: запобіжний захід, тримання під вартою, слідчий суддя, суд, підозрюваний, обвинувачений, воєнний стан, особливий правовий режим, мобілізація.

Mytych S. P. Features of application, change or cancellation of preventive measure in the form of detention under martial law

The article systematically analyzes the changes made to the criminal procedural legislation since the beginning of the full-scale invasion of the aggressor state on the territory of Ukraine. The main focus of the study is on a comprehensive analysis of Chapter IX of the Criminal Procedure Code of Ukraine "Special regime of pre-trial investigation, trial under martial law". In the above-mentioned section, the legislator substantiates the grounds for choosing a preventive measure in the form of detention and its change or cancellation.

During the substantiation of the scientific position, an analysis of the researches of domestic scientists and practitioners in the field of criminal procedure was used, who carried out the systematization of scientific provisions regarding the researched topic in the doctrine of legal sciences.

The author substantiates the law enforcement norms of preventive measures, since it is important for specialists in the field of law to be guided by deep theoretical knowledge in their practical activities. The newly introduced changes to the current criminal procedural legislation have been fully and comprehensively investigated, and

the possibilities and features of applying such changes in practice have been established. Based on the analyzed scientific research and judicial practice, it was concluded that some powers of the investigating judge, such as choosing a preventive measure in the form of detention, are delegated to the head of the prosecutor's office, who is also endowed with such powers. During the analysis of judicial practice, it was established that there is a problem with the violation of the procedure for the suspect, the accused and his lawyer to request the change or cancellation of such preventive measure to the investigating judge, the court.

In addition, the article highlights other features of detention under martial law, namely: the possibility of automatic extension of the term of detention under martial law, the selection of an exclusively preventive measure against persons who are suspected or accused of committing certain crimes, the possibility of carrying out choosing such a precautionary measure in video conference modes.

Key words: preventive measure, detention, investigating judge, court, suspect, accused, martial law, special legal regime, mobilization.

Вступ. Від початку повномасштабного вторгнення держави-агресора та введення воєнного стану на території України до кримінального процесуального законодавства України внесено низку змін та доповнень, що прямо стосуються застосування запобіжних заходів, повідомлення про підозру, вручення письмового повідомлення про підозру, порядку розгляду клопотання про обрання запобіжного заходу щодо затриманого, порядку розгляду питань про продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та багато інших законодавчих змін. Разом з такими змінами з'явилися і нові питання стосовно застосування деяких процесуальних норм та їх використання на практиці.

Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо вдосконалення відповідальності за колабораційну діяльність та особливостей застосування запобіжних заходів за вчинення кримінальних правопорушень проти основ національної та громадської безпеки» від 14 квітня 2022 року [1], також, внесені зміни, що потребують наукового дослідження та трактування. Так, цим законом встановлено, що жоден інший, більш м'який запобіжний захід, окрім тримання під вартою, не може бути застосований під час дії воєнного стану до осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених статтями 109-114-1, 258-258-5, 260, 261, 437-442 Кримінального кодексу України (далі – КК) [2, 3]. Така законодавча ініціатива щодо змін в кримінальному процесуальному законодавстві є досить доцільною, оскільки тримання під вартою осіб, які вчинили зазна-

чені суспільно-небезпечні винні діяння є цілком логічним. Зокрема, це певна гарантія того, що підозрюваний або обвинувачений за статтями 109-114-1 КК не нанесе більшої шкоди національній безпеці України. До того ж, стосовно всіх перелічених кримінальних правопорушень, під час дії воєнного стану на території України слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою має право не визначати розмір застави.

Матеріали і методи. Такі зміни викликали дискусійні обговорення і дослідження серед вітчизняних науковців. В основу проведеного дослідження лягли праці таких вчених як: І. Гловюк, В. Гончаренка, В. Завтура, В. Нора, В. Рогальської, О. Таран, Г. Тетирятник, О. Хабло, І. Черниченко, С. Чернявського, В. Шумила та інших. Крім того опрацьована ряд рішень Європейського суду з прав людини щодо дотримання прав затриманих, та тих, стосовно кого обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, а також міжнародних нормативно-правових актів. Під час дослідження та аналізу вказаних джерел використовувалися загальні та спеціальні методи наукового пізнання, зокрема системно-структурний, діалектичний та порівняльно-правовий методи.

Мета статті полягає у повному та всебічному дослідженні нововведених змін до чинного кримінального процесуального законодавства і встановлення особливостей їх застосування в практичну діяльність.

Результати. Розділом IX-1 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК) передбачено особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах

воєнного стану, яким встановлено також і деякі особливості застосування запобіжних заходів. Чи не найбільшу увагу законодавець приділив застосуванню окремих видів запобіжних заходів, а саме – домашньому арешту та триманню під вартою. Очевидно, що сьогодні, в умовах постійних повітряних тривог і обстрілів, застосування такого запобіжного заходу як домашній арешт спричиняє певні труднощі у застосуванні, адже особа, до якої він застосований не має права залишати місце перебування, визначене ухвалою слідчого судді, суду та, відповідно, спускатися до бомбосховища, що прямо протирічить Конституції України, згідно з якою «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» [4].

Стосовно обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою законодавчо визначена окрема процедура, так положення п. 2 ч. 1 ст. 615 КПК встановлює виняткову процедуру обрання запобіжних заходів керівником органу прокуратури. Ініціатором обрання тримання під вартою та здійснення затримання з метою приводу є прокурор, або ж слідчий за погодженням із прокурором, шляхом подання відповідного клопотання. Інші запобіжні заходи, такі як особисте зобов'язання, особиста порука, застава, домашній арешт, а також запобіжні заходи, що застосовуються до певних категорій осіб, до прикладу, неповнолітніх, або ж до осіб, які мають, проблеми зі здоров'ям, психічні відхилення тощо, в умовах воєнного стану обираються тільки за рішенням слідчого судді. На нашу думку, така законодавча ініціатива, є не зовсім доцільною та зрозумілою, оскільки надавши право обирати прокуророві винятковий запобіжний захід – тримання під вартою, що вважається найбільш суворим заходом примусу в кримінальному процесі, збільшується вірогідність порушення прав людини і громадянина, а також недотримання засад кримінального провадження.

На нашу думку, законодавча можливість обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та надання дозволу на затримання підозрюваного з метою приводу

суб'єктом, який не являється носієм судової влади, є одним із наслідкових причин порушення прав і свобод людини і громадянина.

Законодавчі зміни також торкнулися і порядку продовження строків застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Особливістю продовження строків тримання під вартою в умовах воєнного стану відповідно до ч. 2 ст. 615 КПК є те, що ця процедура є «делегованою» законодавцем керівникові органу прокуратури, який своїм рішенням на підставі клопотання прокурора, слідчого погодженого з прокурором, може продовжити строки законної дії ухвали слідчого судді про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи постанови керівника органу прокуратури про тримання під вартою, що прийнята відповідно до вимог і урахуванням обставин передбачених ст. 615 КПК.

Строк тримання під вартою може продовжуватися до одного місяця, неодноразово, в межах строків досудового розслідування. Так, згідно ч. 3 ст. 615 КПК питання про продовження строку тримання під вартою, прокурор, у випадку відсутності об'єктивної можливості подальшого проведення або закінчення досудового розслідування, зобов'язаний вирішити питання щодо зупинення досудового розслідування.

Відповідно до Рішення Конституційного Суду, обраний під час досудового розслідування запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, за відсутності відповідних клопотань сторін кримінального провадження, можуть бути визнані не конституційними у зв'язку з тим, що продовження строків кримінального провадження і строку дії запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту та тримання під вартою, що був обраний під час досудового розслідування, судом без перевірки обґрунтованості підстав для їх застосування, прямо суперечить вимогам обов'язкового періодичного контролю зі сторони суду щодо застосування запобіжних заходів, пов'язаних з обмеженням прав людини і громадянина на свободу, особисту недоторканність, коли ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше, як за вмотивованим рішенням суду і

тільки на підставах та в порядку, встановлених законом [5]. Зокрема, Європейський суд з прав людини (далі – ЄСПЛ) у своїх рішеннях «Чанєв проти України» та «Шишков проти Болгарії» [6, 7] неодноразово зазначав, що автоматичне продовження будь-якого виду запобіжного заходу, у тому числі строку тримання під вартою, суперечить міжнародним нормам.

На час дії воєнного стану, стосовно обрання зміни чи скасування запобіжного заходу, судами активно застосовуються норми ст. 616 КПК, в якій закріплено можливість скасування запобіжного заходу для проходження військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період або зміна запобіжного заходу з інших підстав.

Даною статтею встановлено особливу правову процесуальну процедуру скасування запобіжного заходу для проходження військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період. Законодавцем визначено п'ять загальних умов застосування цієї статті, першою умовою є введення в Україні або окремих її місцевостях воєнного стану, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії російської федерації та/або інших держав проти України; другою – попереднє застосування до підозрюваного, обвинуваченого запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою; третьою умовою виступає коло діянь, у вчиненні яких особа підозрюється або обвинувачується, не допускається скасування запобіжного заходу на підставі ст. 616 КПК якщо підозрювана особа обвинувачується в скоєнні кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України, а також злочинів передбачених статтями 115, 146-147, 152-156, 255, 2551, 257, 258-262, 305-321, 330, 335-337, 401-414, 426-433, 436, 437-442 КК; четвертою умовою є безпосередньо мета скасування запобіжного заходу, а саме – проходження військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період; п'ятою, остаточною умовою є звернення підозрюваного, обвинуваченого з клопотанням до прокурора, а не до слідчого судді, суду, про скасування запобіжного заходу на підставі ст. 616 КПК.

В частині першій ст. 616 КПК містяться вимоги щодо клопотання про скасування запобіжного заходу: 1) виклад обставин, які підтверджують, що особа підпадає під проходження військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період; 2) виклад обставин, що свідчать про відсутність ризиків передбачених ч. 1 ст. 177 КПК, а разом із тим ризиків ухилення особи, щодо якої пропонується скасувати запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, від проходження військової служби.

До того ж варто зазначити, що КПК не регламентує дії слідчого судді, у разі, якщо клопотання про скасування запобіжного заходу на підставі ст. 616 КПК надійшло до нього. В. Михайленко беручи до уваги судову практику, визначає, що до суддів за останній час почала надходити дуже велика кількість клопотань сторони захисту про зміну запобіжного заходу на підставі вище зазначеної статті. Деякі клопотання беруться до розгляду й вирішуються, а інші повертаються ініціатору чи направляються для розгляду прокурору [8].

Як слушно зазначає В. Михайленко, на сьогоднішній день паралельно існують два порядки зміни запобіжного заходу. Перший порядок на підставі ст. 201 КПК, та особливий порядок на підставі ст. 616 КПК на період воєнного стану. В порядку ст. 201 КПК з клопотанням про зміну запобіжного заходу до суду мають право звертатися підозрюваний, обвинувачений, а також його захисник. Звернення з клопотанням про зміну запобіжного заходу в порядку ст. 616 КПК має право так само підозрюваний чи обвинувачений або ж їх захисник [8]. Таке клопотання вище переліченими особами в порядку ст. 616 КПК адресується прокурору, який має право звернутися до слідчого судді, суду з клопотанням про скасування запобіжного заходу. Зокрема, існує і єдиний прямий випадок звернення до слідчого судді, суду з клопотанням про зміну запобіжного заходу у вигляді домашнього арешту на особисте зобов'язання у зв'язку із веденням активних бойових дій де перебуває особа під домашнім арештом.

Зокрема в практиці також є випадки коли оскарження залишення клопотання прокуро-

ром без задоволення не задовольняється судом. До прикладу, Ухвалою Київського районного суду м. Харкова постановлено «відмовити в задоволенні скарги захисника підозрюваного ОСОБА_3 – адвоката ОСОБА_4 на постанову прокурора Київської окружної прокуратури м. Харкова ОСОБА_5 від 20.04.2022 про відмову в скасуванні запобіжного заходу для проходження військової служби за призивом під час мобілізації на особливий період відносно підозрюваного ОСОБА_3 по кримінальному провадженню № 12022221130000980 від 28.03.2022» [9].

Висновки. З урахуванням теоретичних і практичних підходів стосовно скасування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою можна цілком стверджувати, що в теорії виникає менше запитань стосовно подання клопотання щодо скасування запобіжного заходу ніж на практиці. Оскільки, зрозуміло, що під час прийняття рішення суддею про задоволення скарги у відмові прокурора стосовно скасування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у порядку ст. 616 КПК оцінюються і беруться судом до уваги всі обставини і причини відмови прокурора в задоволенні такого клопотання. На нашу думку, під час воєнного стану така аль-

тернативна умова стосовно підозрюваних чи обвинувачених в кримінальному провадженні має позитивний характер.

Хоча з практичного підходу більшість вітчизняних юристів та видатних науковців вважають, що імплементація повноважень слідчого судді – керівнику органу прокуратури є недопустимим та не зовсім доцільним в умовах воєнного стану. Оскільки вважається, що такі резонансні зміни до КПК спричинять не менш вагомі зміни та доповнення. Також, пропонуємо розширити перелік підстав скасування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для проходження військової служби під час мобілізації та прописувати у такому клопотанні можливість та придатність підозрюваного нести службу у Збройних Силах України а разом з тим і професійні здібності підозрюваного, які мають вагоме значення для проходження військової служби.

Таку інформації необхідно підтверджувати відповідними висновками, довідками, офіційними листами з територіального центру комплектування та соціальної підтримки та іншими документами, що підтверджують факт наявності професійних умінь та навичок підозрюваного в тій чи іншій сфері діяльності.

Література

1. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо удосконалення відповідальності за колабораційну діяльність та особливостей застосування запобіжних заходів за вчинення злочинів проти основ національної та громадської безпеки : Закон України від 14 квітня 2022 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2198-20#n12>
2. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05 квітня 2001 року № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14?find=1&text=109#Text>
3. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17?find=1&text>
4. Конституція України від 28 червня 1996 року № 245л/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/constitution>
5. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення третього речення частини третьої статті 315 Кримінального процесуального кодексу України від 23 листопада 2017 року № 1-п/2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-17#n63>
6. Рішення ЄСПЛ у справі «Шишков проти Болгарії» від 09 січня 2003 року № 38822/97. URL: <http://hudoc.echr.coe.int>
7. Рішення ЄСПЛ у справі «Чанев проти України» від 09 жовтня 2014 року № 46193/13. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_a37#Text
8. Михайленко В. Еволюція судової практики у кримінальному провадженні в умовах воєнного стану: запобіжні заходи. Всеукраїнське професійне юридичне видання – Юридична Газета online.

Київ – 2023. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/sudova-praktika/evolyuciya-sudovoyi-praktiki-u-kriminalnomu-provadhenni-v-umovah-voennogo-stanu-zapobizhni-zahodi.html>

9. Ухвала Київського районного суду міста Харкова від 29 квітня 2022 року справа № 953/3061/22. URL: <https://verdictum.ligazakon.net/document/104408273>

10. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (з протоколами) : Європейська конвенція з прав людини від 04 листопада 1950 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text

References

1. Pro vnesennia zmin do Kryminalnoho ta Kryminalnoho protsesualnoho kodeksiv Ukrainy shchodo udoskonalennia vidpovidalnosti za kolaboratsiinu diialnist ta osoblyvosti zastosuvannia zapobizhnykh zakhodiv za vchynennia zlochyniv proty osnov natsionalnoi ta hromadskoi bezpeky : Zakon Ukrainy vid 14 kvitnia 2022 roku [On amendments to the Criminal and Criminal Procedure Codes of Ukraine regarding the improvement of responsibility for collaborative activities and the specifics of the application of preventive measures for committing crimes against the foundations of national and public security: Law of Ukraine] (2022). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2198-20#n12> [in Ukrainian].

2. Kryminalnyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 05 kvitnia 2001 roku № 2341-III [Criminal Code of Ukraine : Law of Ukraine] (2001) Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14?find=1&text=109#Text> [in Ukrainian].

3. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]. № 4651-VI (2012). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n3854> [in Ukrainian].

4. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]. № 30 (1996). Retrieved from: [tps://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text) [in Ukrainian].

5. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniam Upovnovazhenoho Verkhovnoi Rady Ukrainy z prav liudyny shchodo vidpovidnosti Konstytutsii u spravi za konstytutsiinym podanniam Upovnovazhenoho Verkhovnoi Rady Ukrainy z prav liudyny shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) polozhennia tretoho rechennia chastyny tretoi statti 315 Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy vid 23 lystopada 2017 roku № 1-r/2017 [Decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case on the constitutional submission of the Commissioner for Human Rights of the Verkhovna Rada of Ukraine regarding compliance with the Constitution in the case on the constitutional submission of the Commissioner for Human Rights of the Verkhovna Rada of Ukraine regarding the compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of the provisions of the third sentence of part three of Article 315 of the Criminal Procedure Code of Ukraine] (№. 1-p/2017). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-17#n63> [in Ukrainian].

6. Rishennia YeSPL u spravi «Shyshkov proty Bolharii» vid 09 sichnia 2003 roku № 38822/97 [Case of the HUDOC "Shishkov v. Bulgaria"] (2003) (sprava № 38822/97). Retrieved from: <http://hudoc.echr.coe.int> [in Ukrainian].

7. Rishennia YeSPL u spravi «Chaniev proty Ukrainy» vid 09 zhovtnia 2014 roku № 46193/13 [Case of the HUDOC "Chaniev v. Ukraine"] (2014) (sprava № 46193/13). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_a37#Text [in Ukrainian].

8. Mykhaylenko, V. (2023). Evoliutsiia sudovoi praktyky u kryminalnomu provadhenni v umovakh voiennoho stanu: zapobizhni zakhody. [Evolution of judicial practice in criminal proceedings under martial law: precautionary measures]. Vseukrainske profesiine yurydychne vydannia – Yurydychna Hazeta online [All-Ukrainian professional legal publication – Legal Gazette online]. Kyiv. Retrieved from: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/sudova-praktika/evolyuciya-sudovoyi-praktiki-u-kriminalnomu-provadhenni-v-umovah-voennogo-stanu-zapobizhni-zahodi.html> [in Ukrainian].

9. Ukhvala Kyivskoho raionnoho sudu mista Kharkova vid 29 kvitnia 2022 roku справа № 953/3061/22 [The Ruling of the Kyiv District Court of Kharkiv](2022) (sprava № 953/3061/22). Retrieved from: <https://verdictum.ligazakon.net/document/104408273> [in Ukrainian].

10. Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovopolozhnykh svobod (z protokolamy) : Yevropeiska konventsiiia z prav liudyny vid 04 lystopada 1950 roku [Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (with protocols) : European Convention on Human Rights] (1950). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text [in Ukrainian].